

Palmesøndag – 2. tekstrække

Nygårdskirken 29. marts 2026, kl. 10

Tekst: Mk 14,3-9

Salmer: 176; 172; 81; 381; 192, v.7; 192

Tak Gud for din ødsle kærlighed til os. Amen.

Vi har rullet løberen ud i kirkens midtergang! For at tage festligt imod *jer*, imod *påskén* - imod *Jesus!* Præcis som de gjorde søndag før påske for 2000 år siden i Jerusalem for at hylde ham! I mangel af rød løber var det så kapper og palmegrene, folk bredte ud på vejen for at vise Jesus respekt; de tog imod ham som en *konge!* Og en gammel tradition sagde, at når kongen vendte hjem til sin by på et *æsel* – *ikke* på sin stridshest – så var sejren *vundet!* Så var *freden* sikret! Og dér palmesøndag kom Jesus netop ridende på et æsel! Han er *fredens konge!* Han frelser sit folk! Folk råbte hurra – hosianna – og svingede med palmegrene i hyldest! Og imens drømte de om den *materielle* fremgang, de *selv* skulle opnå gennem hans herredømme! Men et par dage efter opdagede de, at Jesus kæmpede for *hjerterets* fred, for *åndens* rigdom, for *sjælens* frihed! Og *så* lød der skuffede og vrede *fyråb* i stedet for hurra – ja, der lød krav om dødsstraf!

Palmesøndag – 2. tekstrække

De orkede ikke Jesus - han der selv levede som han prædikende og vendte også den *anden* kind til *den*, der slog ham på den ene kind! De ville hellere have en leder der slog igen! Da Jesus hang forpint og døende på korset få dage efter, bad han til Gud for dem: *Tilgiv dem, for de ved ikke hvad de gør!* Ja: Han er fredens og tilgivelsens konge. Nogle havde altid kunnet se det! Se Guds kærlighed lyse igennem Jesus og derfra trænge ind i deres *egne* hjerter! Det var fx dem, der havde oplevet at blive *helbredt* af ham, for fysiske sygdomme – og ikke mindst helbredt for det, der gnaver i *sjælen*, nedbryder *éns selvværd* og *éns tro* på det gode, på *lyset*. Dem havde Jesus givet *livet* og *troen* på livet igen – og for *dem* var han for evigt deres hjertes konge! De begyndte *selv* at *lyse* af tro og tak - og give håb og trøst og glæde videre til alle omkring sig! Inden æselridtet palmesøndag var der netop én af disse taknemlige, der kom til Jesus – og hun øste sin tak ud over ham, helt konkret i form af kostbar salveolie: Det var hendes hyldest til hendes hjertes konge! For siden oldtiden brugte man dette at *salve* en nyudråbt konge med velsignet olie som et *synligt* tegn på at Guds velsignelse og styrke strømmede ned over denne mand! Jesus tog kvindens kongesalvning til sig,

Palmesøndag – 2. tekstrække

for han *er* jo *Livets Konges* søn! Derfor har Hans ærestitel sidenhen har været *Kristus* og *Messias* (alt efter om man taler græsk eller hebraisk!) – det er oldtidens kongetitel, for det betyder *den der er salvet!* Da Jesus blev salvet, vidste han, at han snart skulle dø, så han tolkede *også* salvningen som ”den sidste olie”, som et forvarsel om døden. Døden som han gik frivilligt ind i uden kamp eller modstand - for at *besejre* døden *indefra* med kærlighed og fred! Det skete i hans opstandelse påskemorgen: *Dér* blev han *vores Evige Livs Konge!* Og så er der *endnu* en betydning af kvindens salvning af Jesus: Den er en kærlighedsgestus! En *gave* givet uden tanke på gengæld; lidt *overgearet* gavmild - som kærligheden jo er, når den folder sig ud i *al* sin varme! Jesus tager imod hendes *gave* – for sådan er han jo selv, sådan er Gud: Kærlighedens konge der, bare *ødsler* det bedste han har på os – uden tanke på hvem der har fortjent al den godhed! Og mennesker, der gavmildt ødsler med taknemlighed og glæde – de bliver aldrig glemt! Gud husker dem – vi husker dem! Glædelig Palmesøndag!

Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden, som det var i begyndelsen, således også nu og altid og i al evighed. Amen.